

Dosarul nr. 2ra-2274/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Dimitriu

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Gr. Dșchevici, A. Panov, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Zavtoni Eugen și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, reprezentată de avocatul Gherman Lilia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zavtoni Eugen împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 și Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" cu privire la excluderea din facturile de plată a datoriei la plata serviciilor comunale și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Zavtoni Eugen și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, la care sa alăturat și Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" și s-a menținut hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 02 mai 2018, Zavtoni Eugen a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 și Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" cu privire la excluderea din facturile de plată a datoriei la plata serviciilor comunale și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Zavtoni Eugen a menționat că începând cu luna mai 2000, nu a avut posibilitatea de a achita plata pentru serviciile comunale.

La 01 octombrie 2003, a primit un avertisment, prin care i s-a comunicat că datoria sa constituie suma de 6 200 lei.

Ulterior, la 01 august 2005, a recepționat o reclamație, prin care a fost informat că datoria sa constituie 29 277 de lei.

S-a adresat Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 în vederea corectării erorii din facturile de plată a serviciilor comunale și astfel la data de 01 septembrie 2006 datoria sa a constituit suma de 26 022 de lei.

În luna septembrie 2010, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale în sumă de 43 668,39 de lei.

Astfel prin hotărârea din 10 decembrie 2010 a Judecătorei Botanica municipiul Chișinău, acțiunea depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 a fost admisă parțial și s-a încasat de Ian Zavtoni Eugen în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 datoria la serviciile comunale în sumă de 10 119,85 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1 310,05 lei.

A reiterat reclamantul că hotărârea în cauză nu a fost contestată.

Ulterior, la 10 februarie 2016 octombrie 2014, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 a depus cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei la serviciile comunale în sumă de 53 570,96 de lei, iar prin hotărârea din 11 martie 2015 a Judecătorei Botanica, municipiul Chișinău s-a încasat de la Zavtoni Eugen în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 datoria la serviciile comunale în sumă de 5 640,76 de lei.

Reclamantul a specificat că și după pronunțarea hotărârilor judecătorești s supra, în facturile de plată erau incluse datoriile vechi la serviciile comunale.

A solicitat Zavtoni Eugen introducerea sumei datoriei dispusă spre încasare prin hotărârea din 11 martie 2015 a Judecătorei Botanica, municipiul Chișinău în facturile eliberate de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 și Societatea pe Acțiuni "Termocom" și încasarea de la fiecare pârât a sumei de 37 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Ulterior, la 06 decembrie 2018, Zavtoni Eugen a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat introducerea sumei de 21 848,78 de lei în facturile de plată a energiei termice la rubrica datoriei (f.d. 102).

Prin hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Zavtoni Eugen.

S-a obligat Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 să excludă din facturile de plată a serviciului agent termic, furnizat lui Zavtoni Eugen în sumă de 47 717,53 de lei, cu introducerea la rubrica datoriei în facturile de plată pentru energia termică, la nivelul lunii iulie 2018, suma de 27 702,21 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat de la Zavtoni Eugen în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 suma de 5 00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că verificând informația despre achitarea serviciilor comunale pentru agentul termic de către Zavtoni Eugen, s-a stabilit că în urma emiterii hotărârii din 10 decembrie 2010 a Judecătorei Botanica, municipiul Chișinău, pentru luna noiembrie 2010 figurează în continuare o datorie în sumă de 43 668,39 de lei, contrar faptului că instanța a recunoscut dreptul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 de a încasa numai suma de 10 119,85 de lei.

Astfel, prima instanță a concluzionat că drept urmare a emiterii unui act judecătorec irevocabil și executoriu, care este investit cu puterea lucrului judecat, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 este obligată să opereze actualizările la informația cu privire la datoria reclamantului.

De asemenea, aceleași concluzii instanța de fond a formulat și față de executarea hotărârii din 11 martie 2015 a Judecătoriei Botanica, municipiul Chișinău, prin care s-a încasat de la Zavtoni Eugen în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 datoria pentru energia termică livrată pentru perioada octombrie 2011 – 01 iunie 2014, în rest în partea datoriei excedente, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Respectiv, instanța a relevat că la data de 01 iunie 2014, Zavtoni Eugen avea față de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 o datorie de 4 970,76 de lei, însă verificând informația prezentată de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, se atestă o datorie de 53 570,96 de lei și prin urmare prima instanță a reținut că pârâtul iarăși nu a operat modificări în urma emiterii hotărârii judecătorești respective.

Deci instanța de fond a concluzionat referitor la temeinicia pretenției reclamantului cu privire la excluderea din facturile de plată a serviciului pentru agentul termic furnizat lui Zavtoni Eugen, iar ca urmare a acestei excluderi, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160 urmează a fi obligată de a opera modificări la rubrica datoriei în facturile de plată pentru energia termică, la nivelul lunii iulie 2018, cu includerea sumei de 27 702,21 de lei.

Cu referire la pretenția reclamantului de încasare a prejudiciului moral, instanța a considerat că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Prin decizia din 22 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de Zavtoni Eugen și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, la care sa alăturat și Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" și s-a menținut hotărârea din 07 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 21 octombrie 2019, Zavtoni Eugen a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Recurentul Zavtoni Eugen, în motivarea recursului a menționat că prin acțiunile ilegale ale intimaților i-a fost afectată grav sănătatea, motiv pentru care urmează a fi încasat prejudiciu moral.

La 18 noiembrie 2019, în adresa Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 160 și Societății pe Acțiuni "Termoelectrica" a fost expediat recursul declarat de Zavtoni Eugen, iar la 21 noiembrie 2019, recursul a fost recepționat de intimați, fapt confirmat prin avizele de recepție (f. d. 2015-2016).

La 20 noiembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, reprezentată de avocatul Gherman Lilia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Totodată, a solicitat încasarea de la Zavtoni Eugen a sumei de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate pentru examinarea cauzei în instanța de fond și încasarea sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

Recurentul Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, în motivarea

recursului, a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, a menționat că pe parcursul examinării cauzei, a fost invocată excepția de tardivitate a acțiunii înaintate de Zavtoni Eugen, prin care a solicitat executarea unei obligațiuni ce decurge dintr-o hotărâre judecătorească din 11 martie 2015, devenită irevocabilă prin neatacare la 10 aprilie 2015, iar acțiunea a fost înaintată la data de 08 iunie 2018.

Deci, instanța de fond urma să respingă ca prescrisă acțiunea înaintată de Zavtoni Eugen, la caz fiind aplicabile prevederile art. 277 alin. (1) lit. b) din Codul civil.

Prin urmare, a specificat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au aplicat norma materială prevăzută de art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil și norma procesuală prevăzută la art. 186¹ alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă.

La 25 noiembrie 2019, în adresa lui Zavtoni Eugen și Societății pe Acțiuni ”Termoelectrica” a fost expediat recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 august 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursurile au fost declarat la 21 octombrie 2019 de Zavtoni Eugen și la 20 noiembrie 2019 de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, respectiv se consideră depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Zavtoni Eugen și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, reprezentată de avocatul Gherman

Lilia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibile recursurile înaintate de Zavtoni Eugen și Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 160, reprezentată de avocatul Gherman Lilia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari